

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะ
มิกินี อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

Development of Bilingual Learning Management Model in Yume Mikini Nursery,
Chiang Dao District, Chiang Mai Province

กันยา ชัดฟู Kanya Kudfoo

ชาลี ภัคดี Chalee Pakdee

ฉัตรชัย ศิริกุลพันธ์ Chatchai Sirikulphant

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University

Kanyakudfoo@gmail.com

Haripunchai Review 08/04/2023

Haripunchai Review 31/07/2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิกินี 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิกินี 3) ทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิกินีและ 4) ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิกินี รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) ประชากร 10 คน ผู้สนทนากลุ่ม 8 ท่าน และผู้ประเมินประสิทธิภาพ 25 คน เครื่องมือ ได้แก่ แบบการสนทนากลุ่ม แบบประเมิน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Pair T-Test และ One Sample T-Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กยังขาดการพัฒนาด้านสื่อสารภาษาและชุมชนที่ต้องการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษของเด็ก

2. รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิที่ได้รับการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ คือ CPDCA ได้แก่ 1) การวิเคราะห์บริบทการเรียนรู้ 2) การวางแผนภายใต้บริบท 3) การปฏิบัติตามแผน 4) การประเมินผลการใช้รูปแบบ และ 5) นำผลประเมินมาพัฒนาปรับปรุง

3. การทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาไปนำไปทดลองจริงด้วยวงจรคุณภาพ “CPDCA”

4. การประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนผู้ประเมินส่วนใหญ่ให้ระดับคุณภาพดีเยี่ยม และในภาพรวมกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, การเรียนรู้สองภาษา, สถานรับเลี้ยงเด็ก.

Abstract

The objectives of this research were 1) to examine the state of bilingual learning management in Yume Mikini nursery, 2) to explore the bilingual learning management model in Yume Mikini nursery, 3) to study the experiment on the bilingual learning management model in Yumemikini nursery, and 4) to evaluate the efficiency of bilingual learning management model in Yume Mikini nursery. This study was a research and development model (R&D). There were 10 people, 8 focus groups and 25 evaluators. The tools were focus groups, assessment and the statistics used were percentage, mean, standard deviation, Pair T-Test. and One Sample T-Test.

The research results showed that

1. Children still lacked language communication development and communities that need to develop children's English language skills.

2. The model of bilingual learning management in Yume Mikini nursery had been approved by experts, namely the CPDCA, that was 1) Learning context analysis, 2) Contextual planning, 3) Plan implementation, 4) Evaluating the use of model, and 5) Bringing the evaluation results to improve

3. The experimental model of bilingual learning management in Yume Mikini nursery. The bilingual learning management model was put into practice with the quality cycle “CPDCA”.

4. Efficiency evaluation of the bilingual learning management model found that children had a higher score than before using the model with a statistical significance of .01. Most of the assessors provided excellent quality and overall, the target group was satisfied at a high level.

Keywords: Management, Bilingual Learning, Nursery

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยก่อนวัยเรียนหรือปฐมวัยมีบทบาทสำคัญในชีวิตเด็ก เห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งลงวันที่ 3 สิงหาคม 2560 เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป เพื่อให้สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัด สามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งคู่มือหลักสูตรเป็นสองระดับ คือ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และสำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560 : 1) แต่เนื่องจากการศึกษาในระดับชั้นปฐมวัยโดยส่วนใหญ่ไม่ได้จัดอยู่ในระบบการศึกษาภาคบังคับ การส่งบุตรหลานเข้าเรียนจึงเป็นความสมัครใจของแต่ละครอบครัวโดยเฉพาะพัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน (อรพรรณ บัวอิน, 2560 : 27) ดังนั้น การส่งเสริมให้มีการศึกษาก่อนวัยเรียนของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง มีความสำคัญต่อความพร้อมของเด็กในการเข้าเรียน จากการสำรวจในปี 2551 ซึ่งเป็นการสำรวจล่าสุด พบว่า ประเทศไทยมีเด็กอายุ 3-4 ปี ทั้งสิ้น 1.8 ล้านคน ในจำนวนนี้ ประมาณ 3 ใน 4 (ร้อยละ 73.00) เป็นผู้ที่กำลังเรียนในโปรแกรมก่อนวัยเรียน เช่น การเข้าเรียนในศูนย์เด็กเล็ก หรือสถานรับเลี้ยงเด็กชุมชน โรงเรียนอนุบาล เป็นต้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552 : 31)

สถานรับเลี้ยงเด็กเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในประเทศไทย จากการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศไทยที่สตรีผู้มียุติบัตรสำคัญในการเลี้ยงดูเด็กเล็กในครอบครัว มีโอกาสประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ มากขึ้น โดยยืนยันได้จากจำนวนประชากรประมาณการกลาง พ.ศ. 2556 ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า

จำนวนประชากรที่มีงานทำทั้งประเทศ 38.75 ล้านคน เป็นชาย 21.22 ล้านคน และเป็นหญิงมากถึง 17.53 ล้านคน ในทุกสาขาอาชีพ คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 45.24 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2566, ออนไลน์) แม้ว่าจะมีญาติผู้ใหญ่ เช่น ปู่ย่า ตายาย คอยให้การดูแลบุตรหลาน ในทางตรงกันข้ามหากครอบครัวใดไม่สามารถพึ่งพาให้สมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ช่วยดูแลบุตรหลานได้ การดูแลบุตรหลานจึงกลายเป็นปัญหาของครอบครัวที่ทางออก คือ การฝากบุตรหลานไว้ใน การดูแลของสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีบทบาทมากขึ้น คือ สถานรับเลี้ยงเด็กสองภาษา โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบสองภาษาในการจัดการเรียนรู้ให้เด็กก่อนวัยเรียนเป็นที่นิยมมากขึ้น (สมาคมโรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน, 2564, ออนไลน์)

การจัดการเรียนรู้สองภาษา (Bilingual Education/Bilingual Learning) เป็น “การจัดการศึกษาหรือจัดการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาที่แตกต่างกันสองภาษาเป็นสื่อการเรียนการสอน ในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติเทียบเท่าเจ้าของภาษา(สมาคมโรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน, 2564, ออนไลน์) ทั้งนี้ การสอนภาษาที่จะให้ได้ผลอย่างแท้จริงต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองนอกเหนือจากภาษาแม่จะเจริญสูงสุดในช่วงแรกเกิดถึงอายุ 6 ขวบ หลังจากนั้นความสามารถจะลดลง (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2542 : 174) จึงทำให้เด็กวัยนี้สามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างรวดเร็ว ที่สำคัญคือ การสอนภาษาที่สองให้แก่เด็กเล็กจะดีในแง่ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เพราะภาษาในวัยเด็กจะง่ายกว่าการเรียนรู้เมื่อโตแล้ว โดยผู้ที่เรียนสองภาษาตั้งแต่ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ จะมีการเก็บความจำของทั้งสองภาษาไว้ด้วยกันในเนื้อที่สมองเดียวกัน(ยูทูเบบี, 2012, ออนไลน์)

สถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นสถานรับเลี้ยงเด็กที่จัดตั้งโดยปณิธานที่ต้องการดูแลบุตรหลานชาวอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการดูแลเอาใจใส่ให้เด็ก ๆ มีพัฒนาการที่ดีเหมาะสมกับวัย ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ผู้ศึกษาในฐานะเจ้าของและผู้บริหารสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ และเป็นคนในพื้นที่อำเภอเชียงดาว ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยให้สามารถแก้ปัญหาของเด็กได้ตรงตามความเป็นจริงและความต้องการของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ตลอดจนความต้องการทางการแพทย์บุคคลตามโจทย์ของการพัฒนาท้องถิ่น เนื่องจากอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีการขับเคลื่อน

เศรษฐกิจและสังคมด้วยการท่องเที่ยวและการเกษตร การปลูกฝังให้เด็กปฐมวัยมีพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในอนาคตในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นความจำเป็น และความท้าทายยิ่ง ภายใต้อุปสรรคทางสังคมและทรัพยากรที่สถานศึกษามีอยู่ จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้น พบว่า การส่งเสริมพัฒนาเด็กในด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการพัฒนาศักยภาพและทักษะภาษาอังกฤษของเด็กมีความน่าสนใจ มีความจำเป็น และมีความเป็นไปได้ โดยอาจต่อยอดเป็นโครงการ “มัดคุเทศก์น้อย” ในระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาได้ต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนอย่างยิ่ง (สถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ, 2564 : 3-10)

จากความจำเป็นของการปูพื้นฐานด้านทักษะทางภาษาให้เด็กระดับปฐมวัยให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาการของเด็ก และปลูกฝังให้เด็กรักในการเรียนรู้ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นต่อไป ตลอดจนเป็นการบริหารจัดการศึกษาที่ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีคำถามงานวิจัย คือ สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอย่างไร รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาที่มีประสิทธิภาพควรเป็นอย่างไร ผลการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาเป็นอย่างไร และการสรุปประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีผลเป็นอย่างไร ผลการศึกษาดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

3. เพื่อทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาล
ยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

4. เพื่อประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็ก
อนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็ก
อนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Research and
Development; R&D) โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

กลุ่มเป้าหมายเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ 1) กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา คือ เด็กปฐมวัย
ในระดับอนุบาล 2 ของสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน 2) ผู้ให้
ข้อมูลในการสนทนากลุ่มเพื่อยืนยันรูปแบบ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบสอง
ภาษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนสองภาษาที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 2 ท่าน
ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สองภาษา 2 ท่าน ครูผู้สอนด้านปฐมวัยมีประสบการณ์ด้านการ
สอนสองภาษา 1 ท่านครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์มาแล้ว 5 ปี จำนวน 1 ท่าน
คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 2 ท่าน และ รวมจำนวน 8 ท่าน และ 3) ผู้ให้ข้อมูลหลักในการ
ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและเข้าร่วมกับการพัฒนารูปแบบการ
บริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ จากการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะ
ผู้ใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ในปีการศึกษา 2564
ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 2 คน ผู้ปกครอง จำนวน 10 คน และคณะกรรมการ
สถานศึกษา จำนวน 9 คน ตัวแทนชุมชน 3 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะ
มิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ (Research 1: Documentary Research) โดยการศึกษา
วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสารงานภายในของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับสภาพการบริหารจัดการเรียนรู้
สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เช่น รายงานการ

ประเมินตนเอง โครงการ กิจกรรม รายงานการประเมินภายนอก และเอกสารการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเพื่อการนำไปปรับปรุงพัฒนา เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอสายดาว จังหวัดเชียงใหม่ (Develop 1: Develop and Confirm the Model) ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอสายดาว จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้เชี่ยวชาญที่รับผิดชอบและมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบสองภาษา

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอสายดาว จังหวัดเชียงใหม่ (Research 2: Action Research) การนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอสายดาว จังหวัดเชียงใหม่ ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 4 แบบประเมินความพึงพอใจ ประเมินและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอสายดาว จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและเข้าร่วมกับการพัฒนารูปแบบรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ จำนวน 25 คน โดยการผ่านเกณฑ์การประเมินกระบวนการ ร้อยละเฉลี่ยของตัวเลือก (4) ดีเยี่ยมและ (3) ดี ต้องมีค่า ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษารองเพื่อตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Pair T-Test และ One Sample T-Test

ผลการวิจัย

กระบวนการพัฒนารูปแบบด้วยการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 4 ขั้นตอน โดยแสดงผลได้ตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาตินั้นมียุทธศาสตร์ประกอบการเรียนรู้ 3 ส่วน เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาในเด็กปฐมวัย คือ 1) หลักการจัดการสภาพแวดล้อม 2) กระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยวุฒิของเด็ก ซึ่งธรรมชาติของเด็กจะเกิดมาพร้อมกับความสามารถในการเรียนรู้มีสมองไว้คิดและมีประสาทสัมผัสทั้ง 5 และ 3) การจัดการเรียนการสอนของครู การสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นการจัด กิจกรรมที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน มาพัฒนาความคิดรวบยอด และภาษาสื่อสารโดยเฉพาะภาษาอังกฤษของเด็ก โดยประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ โดยจุดเด่นประกอบด้วย เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกายน้ำหนักส่วนสูงเป็นไปตามเกณฑ์มีทักษะในการ เคลื่อนไหวไปตามวัยมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพของตนหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่ เสี่ยงต่อโรคร้าย มีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจแจ่มใสมีความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่น มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก ด้านสังคมมีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตรู้จักแบ่งปัน ประพฤติตนตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่ตนนับถือ มี พัฒนาการทางด้านสติปัญญาสนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัวรักการเรียนรู้มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม จุดที่ควรพัฒนา คือ เด็กยังควรได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงวงจรคุณภาพด้วยการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบ และปรับปรุง (Plan-Do-Check-Act) มาใช้ในรูปแบบด้วย ทำให้ได้รูปแบบฉบับร่างเพื่อนำสู่การวิพากษ์และยืนยันรูปแบบในขั้นตอนต่อไป

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า การขับเคลื่อนการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ควรคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเห็นควรให้นำวงจรบริหารงานคุณภาพ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือวงจรคุณภาพ “CPDCA” ได้แก่ 1) C: Context คือ การวิเคราะห์บริบทการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ 2) P: Plan คือ การวางแผนภายใต้บริบทของโรงเรียนใช้ในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ 3) D: Do คือ การปฏิบัติตามแผนภายใต้บริบทของโรงเรียนใช้ในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ 4) C: Check คือ

การประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ 5) A: Act คือ นำผลประเมินมาการพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1)การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยของเด็กในการคิดและประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผ่านการเล่น 3)การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน 4)การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษา และ 5)การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนรู้สองภาษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า การนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ มีการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาโดยบูรณาการกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในแต่ละวัน ซึ่งมีกระบวนการดำเนินงานด้วยวงจรคุณภาพ “CPDCA” ได้แก่ 1) C: Context คือ การวิเคราะห์บริบทการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา 2) P: Plan คือ การวางแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 3) D: Do คือ การปฏิบัติตามแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 4) C: Check คือ การประเมินผลและพัฒนาปรับปรุง และ 5) A: Act คือ นำผลประเมินมาการพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยของเด็กในการคิดและประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผ่านการเล่น 3) การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษา และ 5) การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนรู้สองภาษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า 1) คะแนนวัดความสามารถของเด็กปฐมวัยในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน-หลังการใช้รูปแบบ จากเด็กระดับอนุบาล 2 จำนวน 10 คน พบว่า เด็กมี

พัฒนาการดีขึ้นเมื่อวัดจากทั้ง 7 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การทักทาย หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ครอบครัวของฉัน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ร่างกาย หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 รูปทรง หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ตัวเลข หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 สี และหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ผลไม้ โดยคะแนนก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 โดยเด็กมีพัฒนาการหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน 2) ผลการประเมินกระบวนการรูปแบบโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 25 คน พบว่า ผู้ประเมินส่วนใหญ่ให้ระดับคุณภาพดีเยี่ยมสรุปผลการประเมินจากค่าเฉลี่ยร้อยละของระดับคุณภาพดีเยี่ยมและดีผ่านเกณฑ์การประเมิน และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ส่วนเกี่ยวข้อง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มเป้าหมายพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้อสองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมาก กับเกณฑ์ความพึงพอใจระดับมาก กำหนดค่าเฉลี่ยไว้ที่ 3.50 ด้วยสถิติเชิงอนุมาน One Sample t-test พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่าเกณฑ์ความพึงพอใจมากอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 1 สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการเรียนรู้อสองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า จุดเด่นประกอบด้วย เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกายน้ำหนักส่วนสูงเป็นไปตามเกณฑ์ มีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพของตนหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อโรคร้าย มีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจแจ่มใสมีความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่น มีความมั่นใจ ใจกล้า แสดงออก มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตรู้จักแบ่งปัน ประพฤติตนตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่ตนนับถือ สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัวรักการเรียนรู้มีทักษะทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐานทุกคน และมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จุดที่ควรพัฒนา คือ เด็กยังควรได้รับการพัฒนาด้านความคิดรวบยอด การคิดแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับการความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในอนาคตสอดคล้องกับแนวคิดของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543: 10-20) เห็นว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาตินั้นมืองค์ประกอบการเรียนรู้อ 3 ส่วน เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาในเด็กปฐมวัย คือ 1) หลักการจัดสภาพแวดล้อม 2) กระบวนการเรียนรู้อแบบธรรมชาติตามวัยวุฒิของเด็ก ซึ่งธรรมชาติของเด็กจะ เกิดมาพร้อมกับความสามารถในการเรียนรู้อมีสมองไว้คิดและมีประสาทสัมผัสทั้ง 5 และ 3) การจัดการเรียนการสอนของครู การสอนภาษา

แบบธรรมชาติเป็นการจัด กิจกรรมที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน มาพัฒนาความคิดรวบยอด และภาษาสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษของเด็ก

อภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 2 การหารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า การขับเคลื่อนการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ควรคำนึงถึงการพัฒนาย่างยั่งยืน โดยเห็นควรให้นำวงจรบริหารงานคุณภาพประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือวงจรคุณภาพ “CPDCA” ได้แก่ 1) C: Context คือ การวิเคราะห์บริบทการบริหารจัดการเรียนรู้ 2) P: Plan คือ การวางแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 3) D: Do คือ การปฏิบัติตามแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 4) C: Check คือ การประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา 5) A: Act คือ นำผลประเมินมาการพัฒนาปรับปรุงการและรูปแบบการจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อม 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติผ่านการเล่น 3) การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษา และ 5) การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ สิทธิไตรย์ และโยธิน แสงวดี (2536) และ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2562) กล่าวว่า การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นเทคนิควิธีการรวบรวมข้อมูลวิธีหนึ่งซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มจะถูกคัดเลือกจากผู้ที่มีความประสงค์ตรงหรือเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลตามประเด็นที่นักวิจัยต้องการได้ โดยจัดให้มีกลุ่มสนทนาประมาณ 6-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7-8 คน และจะต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนา

อภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 3 การทดลองรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาล ยูเมะมิคินิ พบว่า การนำรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ ไปใช้ในสถานการณ์จริงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลมีการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาโดยบูรณาการกับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในแต่ละวัน ด้วยวงจรคุณภาพ “CPDCA” ได้แก่ 1) C: Context คือ การวิเคราะห์บริบทการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา

ในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ 2) P: Plan คือ การวางแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 3) D: Do คือ การปฏิบัติตามแผนภายใต้บริบทของโรงเรียน 4) C: Check คือ การประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา 5) A: Act คือ นำผลประเมินมาการพัฒนาปรับปรุงการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษา ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยของเด็กในการคิดและประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผ่านการเล่น 3)การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษา และ 5) การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนรู้สองภาษา ซึ่งสอดคล้องกับเศกสรรค์ กังสะวิบูลย์ และคณะ (2563) พบว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรม เน้นการส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กระดับปฐมวัย พบว่า ในการบริหารจัดการประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ โดยใช้แนวคิดเชิงระบบ (System Approach) เพื่อขับเคลื่อนรูปแบบในขั้นตอนการดำเนินการ และกระบวนการบริหารซึ่งสอดคล้องกับ อรรวรรณ รังสัย (2561) พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนในโครงการที่มีความสำคัญที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการ

อภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า คะแนนวัดความสามารถของเด็กปฐมวัยในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อน-หลังการใช้รูปแบบ ในภาพรวมทั้งคะแนนรวมและคะแนนเฉลี่ยหลังใช้รูปแบบฯ สูงกว่าก่อนใช้รูปแบบเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Pair T-Test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยการผลการเปรียบเทียบด้านความสามารถในการรู้คำศัพท์เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้น และ 2) ผลการประเมินกระบวนการรูปแบบ พบว่า ผู้ประเมินส่วนใหญ่ให้ระดับคุณภาพดีเยี่ยมสรุปผลการประเมินจากค่าเฉลี่ยร้อยละของระดับคุณภาพดีเยี่ยมและดีผ่านเกณฑ์การประเมิน และในภาพรวมกลุ่มเป้าหมายพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลในระดับมาก สอดคล้องกับชิตวีร์ มองเพชร (2561) พบว่า องค์ประกอบด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้มีความสำคัญต่อพัฒนาการภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาใน

รูปแบบยึดหลักการจัดการเรียนรู้สองภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวมสำหรับเด็กปฐมวัยดังที่รัฐภาพร เกตานนท์ (2548 : 47) กล่าวว่า การสอนภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวมจึงมีแนวคิดและหลักการที่สอดคล้องกับลักษณะและหน้าที่ของภาษา คือ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายและเหมาะสมกับพัฒนาการด้านการรู้หนังสือของเด็ก อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าธรรมชาติของเด็กเกิดมาพร้อมกับความสามารถในเรียนรู้ทักษะทางภาษาได้ด้วยตัวเองจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ผ่านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการประเมินผลเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ พบว่า เด็กมีพัฒนาการภาษาอังกฤษ ทั้งการรู้ศัพท์และการแต่งประโยคที่ดีขึ้น ทำให้ ครูผู้สอน ผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก และกิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนานและน่าสนใจซึ่งสามารถนำมากำหนดเป็นองค์ความรู้จากการวิจัยดังนี้

จากแผนภาพสามารถอธิบายองค์ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1) การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา โดยเฉพาะการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ เช่น การติดตั้งป้ายภาษาตามบริเวณสถานที่ต่าง ๆ การฝึกหัดการใช้คำศัพท์พื้นฐานสำหรับการสื่อสารภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นต้น

องค์ประกอบที่ 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติตามวัยของเด็กในการคิดและประสาทสัมผัสทั้ง 5 ผ่านการเล่นหรือการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 3) การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ใช้ภาษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้การสื่อสาร และการสอนทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อมกัน

องค์ประกอบที่ 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษาที่เด็กสามารถใช้ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ทั้งสองภาษาในเวลาเดียวกันผ่านการประเมินของผู้สอนหรือครูประจำชั้นในทุก ๆ สัปดาห์

องค์ประกอบที่ 5) การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชนในการจัดการเรียนรู้สองภาษาที่ช่วยให้เด็กสามารถมีพัฒนาการได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

สรุป และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้เห็นว่า การบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิสามารถยกระดับศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น ทั้งนี้อาจต้องดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้บริบท 5 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1) การวิเคราะห์บริบทและการจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 2) ออกแบบกระบวนการเรียนรู้แบบธรรมชาติ องค์ประกอบที่ 3) การจัดการเรียนการสอนของครูในการสอนภาษาแบบธรรมชาติ องค์ประกอบที่ 4) การประเมินผลการจัดการเรียนรู้สองภาษาที่เด็กสามารถใช้ฟัง พูด อ่าน และเขียน และองค์ประกอบที่ 5) การมีส่วนร่วมและประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและชุมชน จะช่วยให้เกิดพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ อยู่ภายใต้บริบทการบริหารจัดการของสถานศึกษา ดังนั้น การนำไปประยุกต์ใช้ จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของบริบทสถานศึกษาด้วย

2.การบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในสถานรับเลี้ยงเด็กอนุบาลยูเมะมิคินิ จะมีความยั่งยืน โดยการจัดหาและสนับสนุนครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้สองภาษา

3.การบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในเด็กปฐมวัยจะมีประสิทธิผลขึ้น หากมีการจัดสภาพแวดล้อมและมีการใช้ภาษาที่สองในครอบครัว หรืออย่างน้อยครอบครัวให้ความร่วมมือ โดยสนับสนุน ชมเชย และให้กำลังใจเด็ก ๆ ที่สื่อสารภาษากับครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1.การใช้รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในเด็กเล็กและสถานศึกษาอื่น ๆ
- 2.รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้สองภาษาในเด็กเล็กที่มีความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว

References

- จิตวีร์ มงเพชร. (2561). รูปแบบการบริหารโรงเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ยูทูเบปี. (2012). *เตรียมพร้อมให้ลูกเป็นเด็กสองภาษา*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://go2pasa.ning.com/profiles/blogs/p-styletextalign-center>. [วันที่ 24 มิถุนายน 2564].
- รัชฎาพร เกตานนท์ . (2548). *การศึกษาพัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้แนวการสอนภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวม (Whole Language Approach)*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ และโยธิน แสงวงดี. (2536). *การสนทนากลุ่ม : เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สมาคมวิจัยเชิงคุณภาพแห่งประเทศไทย.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2542). *สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เศกสรรค์ กังสะวิบูลย์ และคณะ. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลสองภาษาในยุคประเทศไทย 4.0 ที่มีคุณภาพในจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 5 (2) 110-125.

- สมาคมโรงเรียนเอกชนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน. (2564). *รู้จักการเรียนรู้แบบสองภาษา (Bilingual Education) ให้มากขึ้น*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://thaiapep.org/allArticles/article2.html>. [วันที่ 24 มิถุนายน 2564].
- สถานรับเลี้ยงเด็กก่อนบาลยูเมะมิคินิ. (2564, กุมภาพันธ์). *รายงานประจำปี (เอกสารนำเสนอ). การประชุมประจำปีสถานศึกษาครั้งที่ 1*. เชียงใหม่, ประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *พัฒนาการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1243-file.pdf>. [วันที่ 15 กันยายน 2565]
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : http://academic.obec.go.th/images/document/1590998426_d_1.pdf. [วันที่ 20 กรกฎาคม 2564].
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2556). *ประชากรและสังคม*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/population.html>. [วันที่ 24 มิถุนายน 2564].
- อรพรรณ บัวอิน. (2560). การศึกษาปฐมวัยและพัฒนาการเด็กก่อนวัยเรียนในประเทศกำลังพัฒนา: หลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศไทย. *วารสารพัฒนาการเศรษฐกิจปริทรรศน์*. 11 (1), 98-121.
- อรวรรณ รังสัย. (2561). *รูปแบบการบริหารโรงเรียนในโครงการจัดการเรียนการสอนสองภาษาของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.